

ಪಂಗುಳು ನಾಗರತ್ನಮ್ತ ස්බඡ ස්වඡු

ල්්ටංං.ක.

అనువాదం

టి. పద్మిని

🕀 హైదరాబాద్ బుక్ ట్రస్ట్

ಬೆಂಗುಳುರು ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (1878-1952)

దేవదాసిగా ఫుట్టిన నాగరత్నమ్మ చిన్నతనంలోనే సంగీత సాహిత్య నృత్య కళలలో ఎంతో నైఫుణ్యం సాధించింది. అయితే కాలక్రమేణా పచ్చిన సంస్కరణల వల్ల దేవదాసి వ్యవస్థని ప్రభుత్వం రద్దు చేసే పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఆ సందర్భంలో తోటివారందర్నీ కూడగట్టి ధైర్యంగా ఎదుర్కొంది. ఓడిపోయినా జంకలేదు.

ఆనాదు సంగీతంలో రాగం, తానం, పల్లవి అనే అంశాన్ని స్ట్రీలు పాడకూడదనే నిబంధన వుండేది. దాన్ని ధిక్కరించి పాడిన ఘనతకూడా ఆమెదే.

ముద్దపళని 'రాధికా సాంత్వనము' నాగరత్నమ్మ చదివి చాలా ఇష్టపడింది. దానికి కొత్త (పతి తయారుచేసి తన ముందుమాటతో మళ్ళీ అచ్చు వేయించింది. వీరేశలింగం ఆ పుస్తకంలోని భాషనీ, శైలిని మెచ్చుకుంటూనే "వేశ్య కాబట్టి సిగ్గా శరం లేకుండా పచ్చిగా రాసింద" ని విమర్శించాడు. దాన్ని చాలా తీడ్రంగా వ్యతిరేకిస్తూ ఆమె "సిగ్గు అనేది ఆడవాళ్ళకి మాత్రమే వుండాల్సిన నీతా?" అని ప్రత్నించింది. "ఈ పుస్తకంలో వున్నంత శృంగార వర్ణన వీరేశలింగం రాసిన 'రసికజనమనోరంజనం' లోనూ ఉన్నదనీ, ఇంతకన్నా వర్ణనాత్మకంగా మగవాళ్ళు రాసిన (గంథాలని మద్రాసు యూనివర్సిటీలో పాఠ్య పుస్తకాలుగా వీరేశలింగమే సిఫారసు చేశాడ"ని ఎదురుదెబ్బ తీసింది. వీరేశలింగం లాంటి దిగ్గజాన్ని ఎదుర్మోవడం, అందునా ఒక (స్త్రీకి, ఆనాడు సాధ్యం కాదు. అదీ నాగరత్నమ్మ ధీశక్తి!. దేవదాసి కావడం వల్ల కూడా ఆమె మరింత స్వేచ్ఛగా పోరాడగలిగింది.

బీదరికంలో ఎన్నో కష్టాలు పడినా, క్రమంగా తన కళాప్రదర్శనలతో సంపన్నురాలయింది. నగలు, బట్టలు అంటే చాలా ఇష్టం. అలాంటి నాగరత్నమ్మ తిరువయ్యారులో త్యాగరాజు సమాధి దిక్కూమొక్కు లేకుండా, ముళ్ళ తుప్పలూ, పామూపుట్లల మధ్య పడి వుంటే చూసి చలించిపోయింది. త్యాగరాజు పట్ల ఉన్న భక్తితో తన నగలు, సంపద సర్వస్వం అర్బించి ఆయన సమాధి మీద ఆలయం కట్టించింది. ఇవేళ మనం చూస్తూన్న ఆలయశోభ అంతా ఆ సంగీతకారిణి త్యాగఫలితమే.

అంతేకాదు, త్యాగరాజ ఆరాధనలో స్ట్రీలు పాల్గొనే హక్కులేదని ఛాందసులు శాసించారు. నాగరత్నమ్మ యుక్తిగా స్ట్రీలకి అందులో ప్రవేశం కలిగేలా చేసింది. అందుకనే ఇప్పుడు ఆరాధనోత్సవాల్లో పాల్గొంటున్న స్ట్రీల సంఖ్య చాలా ఎక్కువయింది.

ife and st West

28